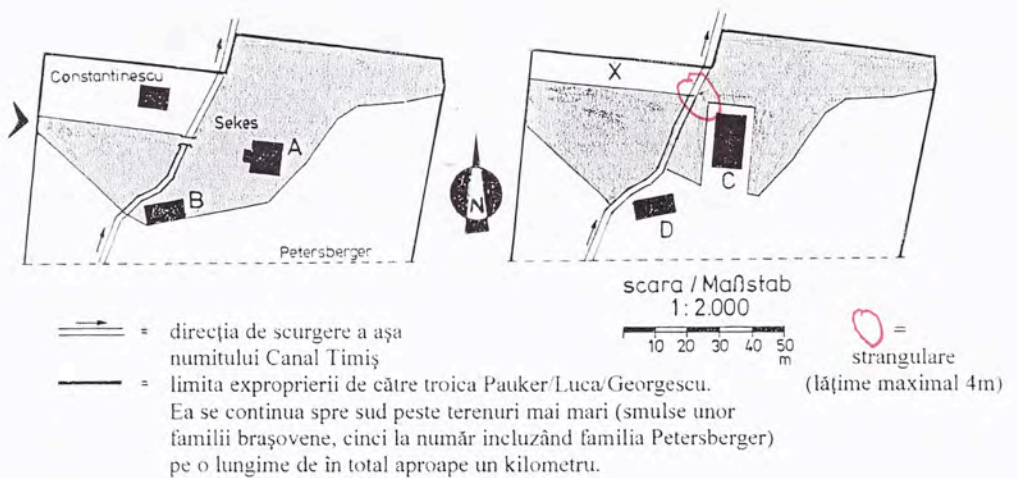

Cauza Kessler/Sekes

De 15 ani mă lupt – practic fără rezultat – pentru un teren de 2.882 m² de pe Valea Timișului în apropiere de Brașov. El aparținuse mamei mele Eugenie Sekes (după divorțul părinților mei în 1938 ea luase din nou numele ei de fată) decedată în anul 1984, al cărei singur moștenitor sunt – și fusese expropriat prin samavolnicie comunistă fără nici o bază (nici măcar pseudo-)legală (decret de expropriere sau naționalizare) în jurul anului 1946.

Hans-Gert Kessler, în august 2016

Cu referire la reprezentările de mai sus:

stânga – Forma terenului Sekes până în 1946. În realitate el a fost ceva mai mare decât cei 2.882 m², care fuseseră întabulați în Cartea Funciară.

dreapta – Forma terenului care mi-a fost acordat formal prin hotărâri judecătorești (2009 și 2010), dar în a cărei proprietate reală încă n-am putut ajunge.

Cu mare siguranță planurile prezentate înălțelor curți nici n-au fost văzute de vre-unul dint judecătorii (resp. judecătorele) acestora ca să-și dea seama de inacceptabilitatea unei asemenea restituiri!

După legislația românească în vigoare, furtul imobiliar comis de către comuniști urmează să fie vindecat după caz

- prin restituire (de preferat) sau
- prin despăgubire.

Clădiri demolate în decursul vremii urmează a fi despăgubite. O despăgubire a privării timp de 70 de ani de orice uzufruct de pe urma imobilului nu este prevăzută de lege.

Înainte de divorțul părinților mei, tatăl meu a edificat conform reprezentării din stânga două clădiri: A (o vilă) și B (un atelier). Ambele au fost demolate prin

anii șazeci și înlocuite conform reprezentării din dreapta prin clădirile C (de deservire a marelui case de odihnă ridicată pe fostul teren Petersberger) și D (garaj; probabil folosind fundațiile lui B).

Mă străduiesc din anul 2001 să obțin dreptate după legislație românească. Ultimele decizii au fost date

– la 29.06.2009 de către Curtea de Apel bucureșteană și

– la 02.11.2010 de către Inalta Curte de Casație București

în favoarea mea (restituire prin parțială compensare) într-o configurație a terenului deosebit de nefavorabilă pentru mine, care nu poate conveni nici proprietarului său vremelnic, întrucât

– clădirea sa C rămâne împresurată pe trei laturi (la numai 2 m distanță) de către suprafața de teren ce mi se acordă și

– el tot mai rămâne cu o exclavă însemnată cu X.

Prin înscrierea numelui meu în Cartea Funduară, „*proprietarul*“ de până acum (Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat, A.P.P.S.) a devenit *ocupantul* proprietății mele, folosindu-se în continuare de ea.

Pretenția mea este: a se schimba restituirea în totalitatea ei în despăgubire (ca în cazul Petersberger, ceea ce cu ani în urmă s-a putut efectua fără probleme), de această dată prin simpla *cumpărare* a celor 2.882 m² care în fine (abea în ianuarie 2015) mi-au fost întabulate – bineînțeles la un preț *de piață*. Mandatarul meu din Brașov (Biroul de avocați Dr. Prediger & Comșa-Fulga) a obținut dela un misit serios următoarele prețuri evaluate:

100 €/m² pentru partea la *vest* de Canalul Timiș (dinspre șosea) resp.

50 €/m² pentru partea la *est* de canal (opusă șoselei resp. accesului direct)

– ceea ce (întrucât un samsar vrea și el să aibe un câștig) sunt evaluări *sub* prețul de piață. Alegând o medie modestă de 70 €/m² pentru cei 2.882 m² rezultă pretenția la o despăgubire de

$2.882 \text{ m}^2 * 70 \text{ €/m}^2 = 201.400 \text{ €}$, rotunjită la **200.000 €**.

Aș renunța la orice despăgubire pentru clădirile demolate – aceasta doar pentru a scurta procedura.

Adnotare de oarecare brizantă politică:

Troica conducătoare Ana Pauker / Vasile Luca / Teohari Georgescu a fost doborâtă de către Gheorghe Gheorghiu-Dej, predecesorul lui Nicolae Ceaușescu – însă imobilele jefuite celor șapte familii în cauză au rămas în proprietatea Partidului Comunist Român (PCR). Cei 70 de ani dela comiterea exproprierii mamei mele se compun din 44 ani de regim comunist samavolnic, dar și din 26 (!) ani de România *democrată*.

H.-G. Kessler, 20.08.2016